

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-4352-2/2021. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-54/2020.)

Érintett szerv(ek): *H. város Rendőrkapitányság*

2021

Az eljárás megindítása

Panaszos¹ (a továbbiakban: panaszos) 2019. október 1-én nyújtotta be panaszát a korábbi Független Rendészeti Panasztestülethez (a továbbiakban: Testület) a vele szemben 2019. szeptember 25-én fogatosított közlekedésrendészeti intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy vele szemben intézkedést kezdeményeztek (közlekedésrendészeti intézkedés), továbbá nem adtak megfelelő tájékoztatást az intézkedés körülményeiről, valamint vele és a feleségével szemben tiszteletlenül kommunikáltak.

Az Országgyűlés a Kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló 2019. évi CIX. törvénnyel az alapvető jogok biztosának hatáskörébe utalta a rendészeti panaszok kivizsgálásának lehetőségét. Ennek megfelelően immár e kifejezetten hatósági eljáráshoz kapcsolódó, azt kiegészítő ombudsmani típusú vizsgálat is az alapvető jogok biztosának feladata.

Tekintettel arra, hogy a beadványban megfogalmazott sérelmek felvetik a panaszos alapvető jogainak sérelmét, továbbá figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. §-ának (1) bekezdésében, valamint az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 18. §-ának (1) bekezdése f) pontja és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra, vizsgálatot indítottam.

A panasz azon elemei tekintetében, amelyek a szabálysértési bírság kiszabását, az azzal kapcsolatos méltányosság elmaradását sérelmezik, a rendőrség mint szabálysértési hatóság szabálysértési eljárás keretében végzett cselekményére vonatkoznak. A szabálysértési bírság kiszabásának módját a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény szabályozza, amely nem tárgya az Rtv. 92. §-a szerinti rendőrségi panasz eljárásnak.

Az érintett alapvető jogok

- Az emberi méltósághoz való jog [Alaptörvény II. és III. cikk]
- A tisztességes eljáráshoz, megfelelő ügyintézéshez való alapvető jog [Alaptörvény XXIV. cikk]

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye [a továbbiakban: Alaptörvény]
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény [a továbbiakban: Ajbt.]
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény [a továbbiakban: Rtv.]
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény [a továbbiakban: Szabs. tv.]
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat]
- A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet [a továbbiakban: KRESZ]

¹ Az Ajbt 39/L§ (1) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

- A helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatvány tartalma, amelyet a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény végrehajtásával kapcsolatos rendelkezésekről, valamint ahhoz kapcsolódó egyes rendeletek módosításáról szóló 22/2012. (IV. 13.) BM rendelet.

A tényállás megállapításai

1. A panaszbeadvány

A panaszos, aki mozgássérült, 2019. szeptember 25-én leparkolt feleségével ügyintézés céljából az út szélére, ahol semmilyen „megállást tiltó tábla” nem volt, kijelölt parkolóhely nincs. A panaszos és felesége pár percig terveztek csak a helyszínen parkolni (a kocsit motorja is járt, a panaszos folyamatosan az autóban ült).

A járőr a panaszost igazoltatta, majd közölte a panaszossal (majd az ő feleségével), hogy az autójuk a záróvonalától három méteren belül van, ugyanakkor ezt nem mérte le, csak állította. Amikor a panaszos felesége rákérdezett, hogy miért nincs megállni tilos tábla, a rendőr nem tudott választ adni, csupán közölte, hogy a bolt parkolójában lehet parkolni, „ami igaz, hogy csak vásárlóknak van fenntartva, de úgyse szólnak érte”.

A járőr nem vette figyelembe, hogy a panaszos mozgáskorlátozott (Angliában bárhol parkolhatnak mozgáskorlátozottak a panaszos szerint). Amikor a panaszos felesége közölte a rendőrrel, hogy panaszt kívánnak tenni, a rendőr közölte, hogy tegyenek, ha akarnak.

A panaszos sérelmezte, hogy úgy kellett aláírnia a helyszíni bírságról szóló nyomtatványt, hogy sem ő, sem felesége nem olvashatta el az azon szereplő tájékoztatót. A panaszos továbbá kiemelte, hogy bár az szerepel a nyomtatványon, hogy a tájékoztatás angol nyelven történt, valójában a panaszos felesége fordított az intézkedés során.

A beadvány szerint a járőr arrogánsan viselkedett, méltánytalanul büntetett, nem vette figyelembe, hogy az autó nem akadályozott senkit, hiszen a kereszteződéstől több, mint 5 méterre parkoltak, a panaszos pedig mozgáskorlátozott volt (hiába mutatták a „mozgáskorlátozott igazolványt”), ráadásul külföldi. A panaszos álláspontja szerint elegendő lett volna, ha a járőr megkéri, hogy álljon arrébb.

2. A rendőrség álláspontja

A panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

a) A járőr jelentése az alábbi információkat tartalmazza:

A panaszossal szembeni intézkedésre a Munkaügyi Központtal szemben található bolt mellett került sor, mivel a járőr észlelte, hogy a panaszos gépjárműve úgy várakozik, hogy közte és a záróvonal között 2 méter hely maradt, így pedig a kereszteződésből beforduló autósokat

szabálysértésre kényszerítette (mivel kizárólag a záróvonalon történő áthaladással lehetett a parkoló gépkocsit kikerülni). Ez az útszakasz napközben nagyon forgalmas, gyakori a torlódás és a baleset.

A járőr közölte a panaszossal angolul, hogy a gépkocsija és a záróvonal között nincs meg a 3 méter távolság, amit a panaszos meg is értett, a szabálysértést el is ismerte (ekkor közölte a járőrrel, hogy a felesége a Munkaügyi Központban van, ezért álltak meg a helyszínen). A járőr a távolságot a helyszínen egyébként úgy igazolta, hogy a panaszos gépkocsijától két lépést tett meg a záróvonalig, továbbá jelezte, hogy feltartja a forgalmat. A járőr egyéb mérési módszert nem használt.

Arra a kérdésre, hogy miért nincs tiltó tábla a helyszínen, a járőr valóban nem tudott határozottan felelni, ugyanakkor jelezte, hogy ennek valószínűleg az az oka, hogy a helyszínen eleve nem lehetséges szabályosan parkolni, mert ezt az út szélessége és kialakítása, a kereszteződéshez és a gyalogosátkelőhöz való közelsége nem teszi lehetővé.

A panaszos felesége kérdezte, hogy hol lehetne máshol parkolni, amire a járőr azt felelte, hogy van egy a közeli boltokhoz tartozó parkoló, amely a közforgalom előtt nyitott, nem magánterület, arra a KRESZ általános szabályai vonatkoznak, így ott bárki parkolhat. A járőr nem közölt olyat, hogy ott csupán a vásárlók parkolhatnak.

A panaszos kézbe vette a tömböt, feleségének segítségével azt elolvashatta, azon egyébként angol nyelvű tájékoztatórész is volt. A panaszos az átolvasást követően írta alá a nyomtatványt.

A panaszossal való kommunikáció úgy zajlott, hogy először a rendőr kommunikált a panaszossal pár angol kifejezéssel, majd pedig a feleség tolmácsolt a panaszos számára. A járőr a panaszos okmányait angol nyelven kérte el, majd mondta és mutatta a nála lévő bírság segédletből, hogy az elkövetett szabálysértés miatti bírság fixen 10.000 forint. A járőr nyugodt hangnemben közölte a panaszos feleségével is, hogy miért zajlik az intézkedés, majd megkérte, hogy fordítsa le a panaszos számára az intézkedés okát, valamint a szabálysértési bírság összegét, továbbá azt az információt, hogy a bírság befizetésére 30 nap áll rendelkezésre, amely kétszer 6 óra közérdekű munkával kiváltható. A panaszos felesége is elolvasta a helyszíni bírságról szóló nyomtatványt, majd tolmácsolta annak tartalmát a panaszos számára. A panaszos ezt követően írta alá a nyomtatványt.

A járőr a panaszossal és feleségével semleges, tárgyilagos, tisztelettudó hangnemben kommunikált, továbbá empátikus volt, mivel nem kérte a panaszost, hogy szálljon ki a gépjárműből, mivel esett az eső. A panaszos mozgáskorlátozott igazolványt nem mutatott be, a járőr pedig nem tudta róla, hogy mozgáskorlátozott. Egyébként ez a tény a járőr álláspontja szerint irreleváns lett volna a panaszolt intézkedés szempontjából.

A járőr a panaszos feleségének segítségével közölte, hogy hol és milyen határidővel lehet panaszt tenni.

b) A H. város Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) által megküldött, az intézkedés helyszínén későbbiekben készített fényképfelvételek tanúsága szerint a kérdéses útszakaszon nincs parkolásra kialakított, arra alkalmas rész.

A vizsgálat megállapításai

A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben intézkedést kezdeményeztek (közlekedésrendészeti intézkedés), nem adtak megfelelő tájékoztatást az intézkedés körülményeiről, valamint vele és a feleségével szemben tiszteletlenül kommunikáltak.

1. Elsőként azt értékeltem, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-a-e intézkedés alá.

A panaszos álláspontja szerint csak rövid időre, várakozás céljából álltak meg a helyszínen, járt is a motor, ráadásul rendszeresen parkolnak mások is az érintett útszakaszon. A panaszos beadványában kiemelte, hogy a járőr csak állította, hogy a gépkocsija és a záróvonal között nincs meg a 3 méter távolság, de azt nem mérte le. A panaszos álláspontja szerint egyébként sem zavarták az autós forgalmat.

A járőr álláspontja szerint az érintett szakaszon tilos megállni vagy várakozni, mivel az út szélessége és kialakítása, a kereszteződéshez és a gyalogosátkelőhöz való közelsége nem teszi ezt lehetővé. A panaszos gépjárműve és a záróvonal között nem volt meg a minimálisan szükséges 3 méteres távolság. A járőr kiemelte, hogy valóban nem mérte le mérőeszközzel a kérdéses távolságot, ugyanakkor a gépkocsitól a záróvonalig két lépés távolság volt.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. és 4. pontjának megfelelően a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, valamint közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése alapján rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmességgel, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A rendőrség intézkedési kötelezettségének tisztázása érdekében az alábbi jogszabályhelyek felhívását tartom szükségesnek:

A Szabs. tv. 224. §-ának (1) bekezdése szerint, aki a 224. § (1) Aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A KRESZ 40. §-ának (5) bekezdés b) pontja rögzíti, hogy tilos megállni ott, ahol a jármű és az úttesten levő záróvonal vagy a jármű és az úttest másik szélén álló jármű között legalább három méter széles hely nem marad. E § (7) bekezdése kiemeli ugyanakkor, hogy a fenti rendelkezés nem vonatkozik a forgalmi okból szükséges megállásra, valamint arra az esetre, ha e

rendeletek a jármű műszaki hibája miatt nem tarthatók meg. A KRESZ 41. §-ának (1) bekezdése a fenti rendelkezések hatályát kiterjeszti a gépjárművel történő várakozás eseteire is.

A vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően leszögezem, hogy valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálom. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis az alapvető jogok biztosa nem veheti át a bűnügyi hatóság szerepét, azonban ha nem végezném el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján azt vizsgáltam, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Szabs. tv. kommentárja felsorolja, hogy pontosan milyen elkövetési magatartások alapozhatják meg a Szabs. tv. 224. §-a szerinti szabálysértés elkövetését. E szerint, aki a KRESZ-ben rögzített – fent hivatkozott – megállásra és várakozásra vonatkozó korlátozást megszegi, megvalósítja a Szabs. tv. 224. §-a szerinti szabálysértést. [ld. Cserép Attila (et al.): Nagykomentár a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényhez. Wolters Kluwer, Budapest, 2018.]

A rendőrség intézkedési kötelezettsége tisztázásnak érdekében értékeltem a Rendőrkapitányság által a helyszín körülményeiről később készített fotókat, valamint megvizsgáltam a helyszínnek a Google térképszolgáltatása által elérhető interaktív felvételeit. A felvételeken látható körülmények alapján a rendőrség álláspontját fogadom el: az érintett útszakasz eleve nem alkalmas arra, hogy ott a KRESZ előírásainak megfelelően gépjármű várakozzon, parkoljon. Ez a körülmény pedig nem függ a közlekedésben részt vevő személyek egyébként tanúsított magatartásától, a forgalomtól, vagy a várakozás, parkolás időtartamától.

A fentiek alapján tehát a helyszínen felmerült szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, így az a körülmény, hogy a járőr intézkedés alá vonta a panaszost, az ő alapvető jogát érintő visszásságot nem eredményezett.

Megjegyzem ugyanakkor, hogy javíthatja az intézkedés jogszerűségébe vetett bizalmat, amennyiben – hasonló helyzetekben – abban az esetben is mérőeszközzel állapítják meg a záróvonaltól való távolságot, valamint készítének a helyszínről fényképfelvételeket, amennyiben a szabálysértés ténye egyértelmű.

2. A panaszos sérelmezte, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást az intézkedés körülményeiről.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem tudta őt felvilágosítani arról, hogy pontosan miért tilos a helyszínen várakozni, hol várakozhatnának máshol, valamint úgy íratta alá a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt, hogy nem adott megfelelő felvilágosítást annak tartalmáról. A panaszosi beadvány kiemeli, hogy a nyomtatványra a járőr azt írta, hogy a tájékoztatás angolul történt, pedig a rendőr nem beszélt angolul.

A járőr álláspontja szerint ő megfelelő tájékoztatást adott a panaszos számára az elkövetett szabálysértés tényéről és okáról (arról is, hogy miért tilos a helyszínen várakozni, parkolni), a fizetendő helyszíni bírság összegéről, befizetésének módjáról és határidejéről (valamint annak közérdekű munka keretében történő megváltása lehetőségéről), a helyszíni bírságról szóló nyomtatvány tartalmáról (amelynek egyébként van angol nyelvű tájékoztató része is), a parkolási lehetőségekről, valamint a panasztételi lehetőségekről. A parkolási lehetőségek

tekintetében a járőr kifejezetten kiemelte, hogy nem állított olyat, hogy a közeli parkoló csupán a boltok vásárlói számára használható, ezt a panaszos felesége állította. A járőr kiemelte, hogy a panaszossal szemben az intézkedést angol kifejezésekkel kezdte meg, a szabálysértés tényét és a bírság összegét sikerült is megértetnie a panaszossal, ám miután megérkezett a panaszos felesége, őt kérte meg, hogy tolmácsoljon. Ezt a panaszos felesége meg is tette, így a kommunikáció ezt követően magyarul, angol tolmácsolás mellett zajlott. A helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt azután írta alá a panaszos, hogy annak tartalmát a felesége segítségével elolvasta.

Az intézkedés tényére és céljára, valamint a panasztételi lehetőségekre vonatkozó közlési kötelezettséget az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése rögzíti. E szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles [...] az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az intézkedés egyéb körülményei tekintetében pedig az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésében rögzítettek az irányadóak. E szerint a rendőr köteles [...] a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz, megfelelő ügyintézéshez való jog alapvető jogállami követelmény, amelynek megfelelően a jogok érvényesítése olyan eljárás keretében kell, hogy történjen, amely megfelelő biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan állami döntésre. Természetes követelmény tehát a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése egy demokratikus jogállam esetében, hiszen az egyes emberekkel szemben az állam természetétől fakadóan mindig erőfölényes pozícióban van. Ennek megfelelően szükséges, hogy az államhatalom nevében eljáró személyek minden esetben teljes körű tájékoztatást adjanak az eljárás alá vont személyeknek jogaik, kötelezettségeik, valamint az eljárás körülményei tekintetében.

E panaszem vizsgálata szempontjából releváns a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatvány tartalma, amelyet a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény végrehajtásával kapcsolatos rendelkezésekről, valamint ahhoz kapcsolódó egyes rendeletek módosításáról szóló 22/2012. (IV. 13.) BM rendelet 4. számú melléklete határoz meg. E szerint a nyomtatvány tájékoztató részében angol nyelven is szerepelnek a helyszíni bírság elismerésével és kiszabásával kapcsolatos fontos információk.

A panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül. A rendelkezésre álló információk alapján annyi tisztázható, hogy a járőr közölte az intézkedés tényét, célját és okát, közölte továbbá, hogy van lehetőség panaszt tenni, valamint közölte azt is, hogy szabálysértés elkövetése miatt bírságot szab ki. Az is tisztázható, hogy a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványon szerepel angol nyelvű tájékoztató, így azt – valamikor – volt lehetősége elolvasnia a panaszosnak. **Ugyanakkor a felvilágosítási kötelezettség körébe tartozó egyéb kérdések tekintetében a rendelkezésre álló információk alapján nem oldható fel a panaszosi és a rendőrségi álláspontok közötti ellentmondás, így e tekintetben alapvető jogot érinti visszásság fennállásáról nem áll módomban állást foglalni.**

3. A panaszos álláspontja szerint a járőr arrogáns hangnemben kommunikált az intézkedés során.

A járőr álláspontja szerint ő a panaszossal semleges, tárgyilagos, tisztelettudó hangnemben kommunikált az intézkedés során.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatának megfelelően a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Szükséges kiemelni továbbá a Rendőri Hivatás Etikai Kódexét (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrré vonatkozóan előírja: „*Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie*”. Az 5. pont szerint: „*[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el*”. A 7. pont utolsó mondata szerint: „*[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős*”.

Indokoltnak tartom felidézni a korábbi Testület 64/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalásában foglaltakat: *A „rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárakénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve*”.

A fentieknek megfelelően az állam kényszerhatalma nevében eljáró rendőrök bármilyen olyan kommunikációs megnyilvánulása, amely lealacsonyító, megalázó jellegű, alapvető jogot sért.

A panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amely ellentmondást a rendelkezésére álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben alapvető jogot érinti visszásság fennállásáról nem áll módomban állást foglalni.

Budapest, 2021. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos